

19. mars 2025

Politianmeldelse av Øystein Bogen og Jørn Sund-Henriksen for brudd på Straffelovens § 111 bokstav c.

Menneskerettighetene forbyr propaganda for krig. Det er allikevel [avdekket](#) at NATO bruker massemedia for å forme folkeopinionen, hvilket innebærer en utfordring for rettsstaten. Er det greit at myndighetene utsetter borgerne for psykologisk krigføring? Kan journalister og redaktører stille seg til disposisjon for [slik](#) virksomhet som fordreier sannheten?

Det er ikke mangel på lover som kriminaliserer propaganda for krig. Straffelovens § 111 retter seg mot handlinger som skaper fare for at Norge blir involvert i krig eller fiendtligheter. Strafferammen er 21 år, og Straffelovens § 184 retter seg mot desinformasjon som skader samfunnet. Hvilken paragraf som anvendes avhenger av omstendighetene, men lenge har media stått i krigsprofitørers tjeneste.

Det var allerede før Irakkriegen i 2003 klart at Saddam Hussein ikke hadde masseødeleggelsesvåpen, men løgner førte til en invasjon som drepte over en million mennesker. Bedrag og propaganda – ivrig formidlet av media – legitimerte deretter krigshandlinger mot Libya og Syria, og nå er det Ukrainerne som forventes å kjempe til siste mann. Ifølge NATOs propaganda vil Putin ta over Europa om ikke krigsinnsatsen økes, og at presset virker ser vi på venstresiden. Tradisjonelt har denne vist mer vett når en ny krig truer, men nå er både høyre og venstrefolk mer krigshissige og sensurkåte enn andre som stemples som «ytre høyre». Debatten har falt til et nivå hvor folk blir kalt Putinister om de ikke vil ha mer krig, og mange har ikke fått med seg at konflikten startet lenge før Russlands invasjon den 24. februar 2022.

Ikke svart-hvitt

I flere tiår før krigen hadde Vesten økt trykket mot Russlands grenseområder. Ukrainakonflikten er en av de største CIA-operasjonene i historien, og siden andre verdenskrig har USA gjort hva en stormakt kan for å ødelegge Russland. Strategien har vært å male et fiendebilde og derfra bruke alle midler for å bekjempe et imaginært onde. Det var på dette grunnlaget at NATO på 1950-tallet lanserte Operasjon Gladio, en plan for å holde Europa under USAs sfære. I land som Spania, Italia, Hellas, Portugal, Tyrkia og Sveits ble likvidasjoner, bombeattentater, og militærkupp utført. Kommunistene fikk skylda for angrep utført av fascistiske grupperinger på oppdrag fra NATO og CIA, og situasjonen i Ukraina er en forlengelse av slikt press.

Ukraina har lenge vært styrt av korrupsjon og hundrevis av milliarder dollar i amerikansk støtte fra 2004 til 2014 gav grunnlag for et gangsterregime som begynte forfølgelsen av politiske motstandere. Det var derfor Ukraina i forbindelse med maidan-opprøret ble dømt av den Europeiske menneskerettighetsdomstolen for manglende sikring av menneskeliv og menneskerettigheter. Rundt 15 000 mennesker døde i interne kamper før Putin gikk inn, og det er bedrag når militærmakt fremstilles som veien til fred. Tenkende mennesker vet at fiendtlighet avler fiendtlighet, men USA har siden andre verdenskrig vært avhengig av krig og uten en fiende som Putin ville borgerne raskt rettet frustrasjon mot egne ledere. Folkeopinionen formes derfor av sosiale ingeniører. Mediehusene er deres forlengede arm,¹ og ved å svartmale heller enn opplyse holdes den kollektive bevisstheten på et nivå hvor stadig mer ressurser dedikeres til krig og kontrolltiltak. Som under Covid-pandemien fremmes en kollektiv psykose hvor viktige spørsmål blir ignorert, mens tankeløshet oppfordres. Dette er eneste måten som maktens ambisjoner kan vinne frem, men slik propaganda er ikke forenelig med folkets interesser eller pressens samfunnsoppdrag.

Pressens svik

Tvert imot, pressens oppgave er å avsløre løgn og lyssky agendaer. Om tabuer ikke tas tak i svekkes nasjonens forsvar mot tyranniet, og NRK, TV2, og andre medier svikter ansvaret for folkeopplysning. Det er nok av redaktører og journalister som fortjener en anmeldelse for sin rolle i plottet med å dumme ned befolkningen til punktet hvor våpen blir sett som veien til fred. Bogen og Sund-Henriksen tjener som eksempel til skrekk og advarsel, for resultatet av deres virke er en trussel mot rikets sikkerhet og de kan ikke late som om de ikke vet bedre.

På ingen punkter har disse journalistene vist vilje eller evne til å formidle et større bilde. De vil heller ignorere data som ikke passer inn i NATOs narrativ enn å tone ned utslag mot Putin, men å bygge fiendebilder basert på løgn og hykleri er en oppskrift som løfter frem despoti. Det er å underminere grunnlovsforsvaret som opprettholder verneverdige verdier, og for de som ikke lar seg blende av propaganda blir situasjonen stadig mer betenkelig. Det er ikke bare klart at USA er en langt større trussel mot verdensfred enn Russland. Det er klart at mediehusene heller vil si opp hundrevis av ansatte enn å tilby folk seriøs journalistikk, at propaganda utgjør en stadig større utfordring, og at nasjonen drives stadig nærmere krig.

En politianmeldelse er derfor levert, og så vi får se om norsk politi evner å behandle spørsmål som angår rikets sikkerhet. For å forklare det enkelt, vet sosiale ingeniører at bevissthet avgjør utvikling og at frykt og kjærlighet former verden på forskjellig vis. I den grad frykt får grep, vil hierarkiske, kontroll-, og konkurransedrevne samfunn oppstå. Overgrep, kriminalitet og psykiske lidelser vil bre om seg, men også motsatt. I den grad

¹ Se Edward Bernays, [Propaganda](#) (1928)

kjærlighet får grep og folk ser en større helhet, vil likhets-, samarbeids-, og frihetsorienterte samfunn oppstå, men kontrollorienterte eliter vil ikke ha utopiske samfunn. De med investert interesse i krig og sosial kontroll vil heller fylle samfunnet med frykt, for bare slik kan de få folk til å akseptere deres løsninger. NATO, som har fremprovosert konflikten i Ukraina, må derfor få folk til å tro at våpen er veien til fred, og vi ser resultatet på Bogen og Sund-Henriksens journalistikk.

Om Bogen og Sund-Henriksen får betalt av NATO eller etterretningstjenester er ikke avgjørende. Godt mulig er de nyttige idioter som sprer NATO-propaganda for å føle seg som patrioter, men politiet bør undersøke om de er del av NATOs psykologiske krigføring.² Det vil forklare hvorfor saklig kritikk ikke når frem, samtidig som de har profilert seg på fiendebildedyrking og polarisert det norske folk på dobbeltbunn. I den grad deres visjon vokser frem, vil Europa stå i brann, og påtalemyndigheten bør føre slik undergravende virksomhet for retten.

Anmeldelsen gir ikke en oversikt over den skade som er gjort på nasjonens sikkerhet gjennom deres virke, men det er eksempler på at [Bogen](#) og [Sund-Henriksen](#) motiveres av annet enn søken etter sannhet. Jo mer en graver, desto mer fremstår de to som del av et større propagandaapparat, hvilket betyr at sikkerhetstjenesten eventuelt må gå i seg selv. USA har i 70 år vist at Norge bør holde seg unna stormakters spill, og det er intet å hente i konflikt. Om Norge skal trygges, må psykologiske operasjoner som fordreier sannhet opphøre, og derfra kan sikkerhetsapparatet bygge sin visjon for Norge på nytt, uten å underminere den vestlige sivilisasjons verdier.

Med hilsen

Roar Mikalsen

² Ifølge denne [artikkelen](#) er Bogen kurset ved Forsvarets Høyskole og sikkerhetsklarert for «Nato Secret»